

u Italiji), parobrodstvo in železnice, dva popotnika, nečemerna deklica in čbela, in še nekaj drugih. Ali kako so se oni reveži začudili, ko jim je rekel tiskar (ki jih je bil lani tako radovoljno postregel): da ne smé tiskati! Vsa njih velika in vroča prošnja je bila brezkoristna: ostal je u svoji odrekbi, pa tudi ni hotel razbistriti nje uzroka. Tudi gosp. Kornet, član vodstva slavjanskega društva, ni zamogel o tem nič opraviti, čeravno je mož veljaven in povsod veliko ljubljén v Terstu, kakor popolnoma zasluđuje s svojim lepim in hvalevrednim zadržanjem. — Žalostno in tudi čudno je to, zares! *) Vérdelski.

Iz Ljubljane. Ravno se nam pové za gotovo, da po novem letu se bo slovenski jezik učil spet dvé uri na teden v tukajšni doljni gimnazii; skercíle ste se predpisane dvé uri v eno letos le zato, ker so g. učeniški preobloženi bili z mnogimi nauki; prihodnje bo v doljni gimnazii z gosp. prof. in katehetom Globočnik-om starejim učil tudi gosp. Brodnik, učenik 1. paralelnega razreda, tako potrebni slovenski jezik, za kterega je ravno sedaj sl. ministerstvo odobrilo rokopise novega šolskega „berila“.

Novičar iz mnogih krajev.

Tistim vojakom (prostakom, korporalom in feldvebeljom), ki so dolgo in zvesto služili cesarju, polajšati po dostani vojaški službi prestop v civilne cesarske službe, je zaznamoval presv. cesar take službe pri cesarskih pisarnicah, poštah, železnicah itd., v ktere se edino le morajo taki vojaki jemati; tudi županijam je ukazano gledati na-nje pri izpraznjenih in za take vojake pripravnih službah; bankam pa, asekuracijam, hranilnicam itd. se bo štelo v zasluge, ako jemljejo take vojake v službo. — Ker je več sosesk dežele Mantue v veliki nadlogi, je ukazana naprava 50 novih soseskinih cest, poprava pokopališča v Mantui in več drugih stavb, za ktere je, da si revno ljudstvo zasluđu kaj, dovoljeno 890.000 lir. — V gornjem Döblingu poleg Dunaja je bila te dni velika pojedina konjskega mesa, ktere nekteri prehvaliti ne morejo. — Zadnje novice iz Turškega niso prinesle nič drugega posebnega, kakor da zmira več Rusov maršira v Valahijo in da bo terpelo to do polovice prihodnjega mesca; tudi h turški donavski armadi je šlo spet 5000 redifov iz Sirije. Čeravno je zima huda, delajo Turki vendar neprenehoma okope (šance) poleg Kalafata in Vidina Rusi pa poleg Gjurgjeva. Na vsaki strani Donave si stojite glavne armadi nasprot. Terdnjava Ruščuk, kjer imajo Turki 15.000 vojakov postavljenih, je obema armadama naj važniši mesto. Da bi bilo zedinjeno angleško-francozsko brodovje se podalo že v černo morje, ni res; dosihmal mirno stoji v Carigradskem kanalu, kamor so se vernile tudi tiste barke, ki so bile 4. dan t. m. poslone v Sinope, od kodar so pripeljale 400 ranjenih, in so povedale, da v ti bitki je padlo 4000 Turkov. Turško vlado pripravljati za nov pomiriven predlog, ki je bil na Dunaji izdelan v imenu zedinjenih 4 vlad 5. dan t. m. in ki je bil berž potem poslan v Carigrad, je prejel austrijski poročnik baron Bruk sledeče pismo, naj ga naznani predsedniku ministerstva Rešid-pašatu:

„Car rusovski terja, da obred in duhovšina gerske cerkve neprenehoma vživa duhovne privilegije, tudi pod vlado sultanovo. Car rusovski izreče sicer, da ga nikdar ni volja bila samostojnosti in samovladarstva sultanovega dotakniti se, pa tudi ne vtikati se v notranje zadeve carstva turškega. Rusia edino le terja zagotovilo, da v verskem obziru natanko ostane stanje sedanje (status quo), in kar gerski obred vtiče, naj imajo spoznovavci gerske cerkve vse pravice vživati kakor drugi kristijani, tedaj tudi vse tiste dobrôte, ki so dovoljene kristijanskim občinam ali ki jim jih bo dovolil sultan vprihodnje. Na taki podlagi je vlada rusovska pripravljena naravnost s turško vlado se pomeniti, kako bi se vse to izpeljalo. Naj pripraviš kraj za to pogodbo po mislih rusovskih je Bukurešt. Čeravno je Turčija napovedala Rusom vojsko, je vendar car obljubil, da nič noče premeniti o sedanjih razmerah do Turčije in da je veleva armadi svoji, da ne smé turške armade napadati, ampak se le braniti, ako jo turška napade. Ker je Dunajska vlada popolnoma prepričana, da tudi presvetli sultan serčno želi v kratkem konec storiti prelivanju kervi, jo primerjaje te misli sultanove z mislimi carovimi navdaja upanje, da po ustavljeni vojski je volja obéh vladarjev poravnati razpor in popolnoma sprijazniti se“. Poslednje novice iz Carigrada zagotavljajo, da si bo Rešid-paša na vso moč prizadeval za dosego tacega miru, ki Turčiji ne bo v škodo ne v sramoto. — Turški Bosnjaki se pripravljajo za napad na Serbe in Černogorce, Greki pa pričakujejo živo, da Nikolaj veliki bo na razvalinah Turčije iz smerti obudil gersko carstvo! — Ravno pelje rusovski oberstar Kovalovski v Černogoro mnogo mašnih oblačil, kelhov, dragih evangelijskih itd., ki jih rusovski car pošilja Černogorcom.

Krajne obdolževan hrovatenja.

(Iz 2. bukvice „Krajnske čbelice“ leta 1831).

Pesmica še zmira veljavna.

Tine! meni se dozdeva,
Mika te rod hrovatič,
Gode, ropotá, veleva:
Krajncu krajnsko govorit!

Peter! meni se dozduješ
Polž v lupino zakopán,
Krajnski glas koj hrovatuješ,
Ako ga nima tvoja stran!

Preudarite, Gorenci!
Šalobarde niste vi,
Kolkjo hranijo Dolenci
Vam hrovaških besedi!

Kaj še le Knežák, Planina,
Podnanosci, Lož, Tomín,
Cerknica, Ipavk dolina,
Materija, Kras, Berkin!

Treba stresene slediti
Po vaséh, veliko lét:
Vse mogoče nam dobiti,
Knjigam povsoditi spet!

Le kar Serbom pokvarili
Turki, Moskvičom Tatár,
Sisku Mažarji skalili,
Nad Bregano tuja stvar.

Bukve glagolice berimo,
Dédov kremlja bister vir!
Zraven svojih poišimo
Lep Cirilovi psaltir.

Vuka pesme pridénite,
Naj Dobrovski z rok ne gre!
Lindeta ne pozabite!
Vse zvat' svoje Krajna sme.

Od Skiaptrov do Šamanov

Od Kitaja do Udín.

Sodit jezik Ilirjanov

Petri! zlezite z lupin!

Jaka Zupan.

Pogovori vredništva.

Čast. srenjčanom v Frauahajmu: Želji Vaši, razodevani že mnogokrat tudi od drugih strani: da bi dajali številke loterijske v „Novice“, bodemo stregli v „oglasniku“ z naznanovanjem Dunajske, Graške in Terzaške loterije. Tudi bodemo naznanovali ceno obligacij in nadavek (azio) cekinov in srebernega dnarja. — Gosp. K. iz Notr.: „Da bi se „Novičar“ v novem letu še bolj pomnožil“ — pravite, je želja vesoljna bravcov „Novic“ Vaše strani. Stregli ji bodemo.

*) Kdor koli pozna tiskarne postave, bo lahko uganil, da tiste tiskarjeve besede „ne smem“ so bile le pretveza (izgovor) za „nečem“. Imamo slovanskih koledarjev na cente povsod, zakaj ravno v Terstu bi se ne smel tiskati? Tiskar terzaški ni hotel: to je gotovo; zakaj pa hotel ni: to je zares čudno!

Vred.